

Krajsovszky Gábor¹: „Hiszem, hogy meglátom az Isten javait az élők földjén”²

Emlékezés Dr. Erdős Mátyás atyára³

Esztergom, 2010. október 7.

»Az Isten Erdős Mátyás atyának 95 esztendő-t adott a földi életből. *“Szép a világ, csak az emberek lennének jobbak. A sötétben a kis mécs is sokat jelenthet”* - írta egyik levelében. Ő sokaknak jelentett világosságot, a krisztusi élet világosságát. *“Ő hosszú távra dolgozott”*. Az a sok lelki befektetés, alapos tudás, amelyet papi nemzedékeknek, majd az Esztergomi Papnevelő Intézetből 1952-ben állami parancsra történt elhelyeztetése után kicsiny falvak híveinek adott át, a mai napig bőséges termést hoz. A “rég jó spirituális” - ahogyan egyik volt növendéke sokszor emlegette őt - teljesen “ortodox”, azaz igazhitű, tiszta fogalmi gondolkodású tanár és lelki-vezető volt.«⁴

Erdős Mátyás atya igen gazdag tanításából ebben a megemlékezésben egyrészt néhány olyan probléma felvetését és Matyi bácsi arra adott válaszát mutatom be, amely szorosan kapcsolódik a lelki élet alapkérdéseire, másrészt a vele való levelezésekből eleveníték fel személyes emlékeket.

¹ Krajsovszky Gábor (*1966) gyógyszerész, a Semmelweis Egyetem Gyógyszerésztudományi Karának Szerves Vegytani Intézetében egyetemi adjunktus. 1984-ben érettségizett Budapesten, a Piarista Gimnáziumban. A gimnáziumi érettségi évében, 1984-ben felvételt nyert a Semmelweis Orvostudományi Egyetem Gyógyszerésztudományi Karára, ahol 1989-ben gyógyszerész oklevelet szerzett. Ugyanebben az évben állt munkába a Szerves Vegytani Intézetben, ahol jelenleg is dolgozik. Vallása római katolikus. Nős, három gyermek édesapja. Erdős Mátyás atyát – akivel 18 esztendőn át (1985-2003) tartó baráti kapcsolatba került - plébániai hittanárán, néhai Bölcsvölgyi Zoltán atyán keresztül ismerte meg.

² Zsolt 26,13.

³ Krajsovszky Gábor: Erdős Mátyás atya elmékedései, beszédei, előadásai II. Budapest, 2013. ISBN 978-963-08-5729-1 (kézirat)

⁴ Krajsovszky Gábor: Erdős Mátyás atya elmékedései, beszédei, előadásai. Budapest 2006 ISBN 978-963-06-1931-8 www.ppek.hu/k528.htm (Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár)

Isten minden esetben ad elégséges kegyelmet a súlyos bűnök elkerüléséhez. Akkor miért követ el az ember mégis súlyos bűnöket?

Három fajta segítő kegyelem létezik:

- gratia sufficiens (elégséges kegyelem)
- gratia vere (valóban sufficiens, azaz valóban elégséges kegyelem)
- gratia mere (éppen elégséges kegyelem)

Az ember azzal követ el súlyos bűnöket, ha szabad akaratával ellentmond az Istennek. A Miatyánkban ezt imádkozzuk: „Ne vigy minket a kísértésbe” – ez azt jelenti, hogy kérjük Istent, hogy ne hozzon minket olyan helyzetbe, ne engedje meg, hogy elessünk.

Epölön, Aranymiséje alkalmával ehhez a témához kapcsolódóan a következőket mondotta: „**Minden nehézség elmúlik, ha kitartok a Jóisten mellett.** A keresztény ember, aki megtanulta a keresztből a keresztviselést, mindent át tud vészelní a lelke javára. A szentmisén végtelen érték van itt a kezünkben. Az eredeti bűnt csak isteni személy tudta jóvátenni. Ha részt veszünk ebben az áldozatban, akkor valóban egy lelki aranybányát nyitunk ki.” (Epöl, 1985. december 1.) Szeretetből áldozattá lenni – erre tanít és ad erőt Krisztus a szentmiseáldozatban.

A vallás Isten megismerése és akaratának teljesítése. A hit ésszerű meghódolás, tekintély alapján történő elfogadás. Az igaz vallásos hit az Isten tekintélyén alapul. Az ember végső célja az örök dicső élet – Isten végérvényesen történő színről-színre látása. Erről egy alkalommal Esztergomban így beszélt: „Isten nem valamit, valamilyen teremtett boldogságot ad, mert az nem lenne elég, hanem önmagát adja. Ő végtelen, benne minden örök és végtelenül van meg, ezért soha nem merül ki az ember. Ott soha nem ununk rá semmire. A földön minden az elején a legérdekesebb. Ott úgy lesz majd, mintha *mindig pont akkor* léptünk volna be és ez tart majd örökké. Senki sem fogja azt mondani: én csak ennyit kaptam. Az is, aki úgy csúszott be a mennyországba, azt mondja: tökéletesen boldog vagyok, nem vágyom a többiek többletére.” (Esztergom, Szent István kápolna, 1987. július 25.)

Az Isten nem enged meg több szenvedést, mint amennyit valaki el tud viselni – az Isten pedig csak a tiszta lélekkel rendelkezőknek engedhet meg vezeklő, engesztelő szenvedést, mert csak azok tudják mindazt lelkileg kamatoztatni. Erről az igen nehéz kérdéskörrel ugyancsak Esztergomban az alábbiakat mondotta: „Miért kap nagyobb keresztet az, akit az Isten szeret, aki szereti az Istent? Azért, mert minél előbb a szívére akarja ölelni a túlvilágon és a saját vétkeiért járó büntetést már itt akarja levezekeltetni, letörlesztetni vele, hogy a túlvilágon ezt már ne kelljen elszenvednie, halála után hamar üdvözüljön. Másrészt adhatja a mások bűneiért való engesztelésül, hogy másokért ajánlja fel.” (Esztergom, Vízvárosi Templom, 1993. augusztus 2.)

A szenvedés az ártatlanoknak jut ki, mert *csak a tiszta lelkekkel tud az Isten mit kezdeni, azok tudnak engesztelni.* Az Isten a legnagyobb jót akarja velem - ez biztos. Ezért engedi meg a *számomra elviselhető* szenvedést. **Ha olyat is megengedne, amit nem tudok elviselni, akkor volna gonosz.** Ha rám mér, azt akarja, hogy másoknak is jusson a szenvedésem érdeméből. *Indítást adhat a jóra*, ha nem is fékezi meg teljesen a rosszat. *Isten a túlvilágon már nem akar büntetni engem, ezért itt enged meg nehézségeket. Aki meg hajthatatlan, azt itt elhalmozza, mert a túlvilágon úgysem tudja jutalmazni.* Szenteket érdemeiken felül jutalmazza, gonoszokat gonoszságukon alul bünteti. Isten szeretete olyan, mint a Nap: ha a viaszra (=üdvözültek) süt, az meglágyul. Ha a sárra (=elkárhozottak) süt, az még jobban megkeményedik. Pont a jó alaptermészet a jó, ahogyan egy jó gyümölcsfa is jó. Érdemes tovább nemesíteni a fát, tovább növelni magamban a jót. *Ha viszont jót teszek, azt nem csak természetes, hanem természetfeletti lehetőségekkel is elő kell segítenem, megállni nem szabad!* A szenvedés volna a legnagyobb igazságtalanság. Ha kapok szenvedést - Isten mondta - Fiamhoz teszem hasonlóvá a keresztényt. **Ezzel a szenvedés problémája nem oldódik meg továbbra sem, de értelmet kap!** Őket (akik üdvözülni fognak) odaát csak jutalmazni akarja, ezeket pedig (akikről Isten látja, hogy nem üdvözülnek) csak itt tudja jutalmazni, mivel az összes figyelmeztetés hiábavaló volt.

A rossz-, valamint a hit misztériuma. Az anya üdvözülni, a fia elkárhozik és az anya mégsem bánkódik a fia kárhozatán, mert belátja, hogy így van a legjobban. Odaát azt fogjuk meglátni, hogy minden az Isten végtelen bölcsessége szerint alakult.

Végül Matyi bácsi egy igen személyes és különös felajánlását ismerhetjük meg az alábbi sorokból: „*Actus heroicus* - kispap koromban tettem meg. Minden jócselekedetem *engesztelő* részét a tisztító tűzben szenvedőkért ajánlottam fel. Az *érdemi* részét nem tudom, csak saját magamnak felajánlani, mivel azt *én* tettem, az mind nekem jár. Az engesztelő részét és a halálom után értem mondatott összes szentmisét, imádságot felajánlottam a tisztító tűzben szenvedőkért. Majd a mennyből felhúznak - sok, sok tanítványom van! Azok között vannak minden szakmából valók. Azok imádkoznak értem, azok az én Szent Antaljaim. A földiek sokszor hálátlanok, ők azonban nem felejtenek el, hálásak. **Ha valaki irgalmas, az Isten még inkább az lesz vele.**”

A hála jeléül – az érte való imádkozáson túlmenően - lelki örökségének megőrzése és továbbadása legfőképpen azoknak a feladata, akikben az ő magvetése, őszinte hite, személyes példája nyomán alakult ki és szilárdult meg a *hiteles* Istenkép.

Ezen a helyen is hálás köszönetemet fejezem ki a konferenciára szóló meghívásért és a megemlékezés lehetőségéért!